

DECIZIA NR. 10409/17.05.2018

privind soluționarea contestației formulate de
S.C. M înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice X
sub nr. .2017 și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice
Iași sub nr. .2018

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, a fost sesizată de Administrația Județeană a Finanțelor Publice X – Inspecție Fiscală, prin adresa nr. .2018, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr. .2018, cu privire la contestația formulată **S.C. M** din mun. având J0../1994, CUI RO ..., reprezentată legal de domnul O. în calitate de administrator.

S.C. M. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. ..2017, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice X – Inspecție fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .2017, **cu privire la suma de S lei, reprezentând TVA.**

De asemenea, societatea formulează contestație împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. .2017, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice X – Inspecție fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .2017, **cu privire la următoarele măsuri:**

- măsura de a evidenția diferența de TVA stabilită suplimentar în sumă de S lei, constatată ca urmare a inspecției fiscale parțiale, conform Cap. III din Raportul de inspecție fiscală;
- măsura de a înregistra în evidența contabilă a societății, cu titlu de diferență impozit pe profit suma de S lei;
- măsura de a proceda la corectarea declarațiilor 394 depuse pentru perioada 01.01.2016-31.03.2017 conform situației înaintată agentului economic;

• măsura de a proceda la stornarea din evidența contabilă a unui impozit pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de S lei, conform anexei 8 la Raportul de inspecție fiscală nr. .2017.

Contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. .2017 și împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. .2017, emise de Administrația Județeană a Finanțelor Publice X – Inspecție fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .2017 a fost depusă în termenul legal de 45 zile prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de faptul că actele administrative fiscale atacate au fost comunicate la data de .2017, conform adresei nr. .20217, de înaintare a actelor atacate, existente în copie la dosarul cauzei, iar contestația a fost depusă la data de .2017, fiind înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice X sub nr. .2017.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268, art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Serviciul Soluționare Contestații 1 din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași este investit să analizeze contestația.

I. S.C. M formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. .2017, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice X – Inspecție fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. 1.2017 cu privire la suma de S lei, reprezentând TVA și împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. .2017 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice X– Inspecție fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .2017, cu privire la măsura de a evidenția diferența de TVA stabilită suplimentar în sumă de S lei, constatată ca urmare a inspecției fiscale parțiale, conform Cap. III din Raportul de inspecție fiscală, măsura de a înregistra în evidența contabilă a societății, cu titlu de diferență impozit pe profit suma de S lei, măsura de a proceda la corectarea declarațiilor 394 depuse pentru perioada 01.01.2016-31.03.2017 conform situației înaintată agentului economic, măsura de a proceda la stornarea din evidența contabilă a unui impozit pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de S lei, conform anexei 8 la Raportul de inspecție fiscală nr. .2017, motivând în susținere următoarele:

Petenta susține că formulează contestație cu privire la TVA în sumă de S lei, având următoarea componență:

- S lei reprezintă diferența de TVA de plată cauzate prin preluarea în deconturile de TVA a unor obligații de plată inferioare celor înregistrate în evidența contabilă;
- S lei reprezintă diferențe de TVA cauzate prin neajustarea TVA deductibile în favoarea bugetului la data de 01.08.2012-data la care s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA, compensată parțial cu ajustarea TVA deductibile aferente stocurilor, în favoarea **S.C. M** la data de 29.01.2015-data la care s-a aprobat reînregistrarea în scopuri de TVA;
- S lei reprezintă diferență de TVA de plată stabilită de inspecția fiscală ca fiind aferentă operațiunilor de livrare din perioada 01.08.2012-29.01.2015 în care pentru **S.C. M** a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA în baza prevederilor cuprinse la art. 153 alin. (9) lit. d) din Legea 571/2003. Taxa pe valoarea adăugată de plată a fost stabilită prin procedura sutei majorate (S lei) compensată parțial cu obligațiile în sumă de S lei declarate prin Declarațiile 311 întocmite și depuse pentru aceeași perioadă.

Cu privire la diferența de obligații în sumă de S lei, petenta precizează că, conform Raportului de inspecție fiscală - Anexa 3 - pentru perioada august 2012 - aprilie 2014 soldul obligațiilor de plată indicate ca reflectate în contabilitate (col. 6) a fost constant cel de S lei existent la finele lunii iulie 2012, când s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA. În col. 7 (taxa de plată declarată prin decont) s-au consemnat obligațiile declarate prin Declarațiile 311, aceleași sume fiind indicate cu semnul (-) în coloana de diferențe (col. 8), adică s-au declarat obligații de plată fără că acestea să fie reflectate în contabilitate.

În schimb, pentru perioada octombrie - decembrie 2014, în coloana rezervată obligațiilor reflectate în contabilitate s-au consemnat sumele de S lei, S lei și cea de S lei, deși **S.C. M** nu înregistrase în contabilitate nici o obligație de plată, în coloana rezervată obligațiilor declarate prin decont s-au consemnat sumele declarate prin Declarația 311, astfel că per total an 2014, în condițiile în care unitatea nu a condus contabilitatea taxei pe valoarea adăugată însă a declarat obligații de S lei (prin D311) a rezultat o diferență de obligații nedeclarate de S lei. Societatea nu este de acord cu procedura adoptată întrucât în condițiile expuse (neconducerea contabilității taxei pe valoarea adăugată dar declararea parțială a obligațiilor de plată prin D311) în coloana de diferențe trebuiau reflectate cu semnul (-) toate obligațiile declarate prin D311, adică (-)S lei (pentru anul 2014) și nu S lei.

Mai face precizarea că, în col. 8 din Anexa 3 s-a consemnat diferența de S lei (declarată în minus comparativ cu obligațiile reflectate în contabilitate) pentru trim. IV 2011.

Invocă în acest sens prevederile cuprinse la art. 110 din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală și precizează că se impune a se constata că asupra dreptului de stabilire a obligației în sumă de S lei, la 01 iulie 2017 a intervenit prescripția.

Așadar, nu recunoaște nici componenta de S lei aferentă trim. IV 2012.

De asemenea, societatea precizează că factorul hotărâtor care a generat diferențele de obligații în sumă de S lei și cea de S lei constă în anularea din oficiu, la 01.08.2012 a înregistrării **S.C. M** în scopuri de TVA cu menținerea acestei anulări până la data de 29.01.2015 când s-a aprobat reînregistrarea în scopuri de TVA.

Nu cunoaște care este numărul și data sub care a fost emisă decizia de anulare din oficiu a înregistrării **S.C. M** în scopuri de TVA întrucât aceasta nu i-a fost comunicată.

Urmare acestei stări de fapt, cu scrisoarea înregistrată sub nr. 2017 a solicitat consultarea dosarului fiscal, iar cu scrisoarea înregistrată sub nr. 2017 a revenit cu precizări suplimentare în sensul prezentării Deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA emisă la finele lunii iulie 2012 și dovada comunicării acesteia.

Prin consultarea dosarului fiscal în data de 28.12.2017 nu a identificat această decizie.

Invocă prevederile cuprinse la art. 153 alin. (92) din Legea 571/2003 și susține că, în baza acestor reglementări, în condițiile în care la data formulării prezentei contestații nu i s-a prezentat decizia solicitată și nici dovada comunicării acesteia, consideră că anularea înregistrării în scopuri de TVA a **S.C. M** intervenită la finele lunii iulie 2012 devine inoperabilă, situație în care, pentru livrările efectuate în perioada de până la 29.01.2015 se impune calcularea taxei colectate după procedura normală, iar pentru achizițiile din această perioadă, conform dispozitivului din Cauza C-183/14 Salomie și Oltean, coroborate cu prevederile art. 11 alin. (11) din Legea 227/2015 privind Codul fiscal se impune acordarea dreptului de deducere pentru taxa aferentă achizițiilor din această perioadă estimată de unitatea noastră la suma de S lei.

Consideră că tot în baza celor prezentate se impune renunțarea la ajustarea taxei deductibile în favoarea bugetului în sumă de S lei stabilită de inspecția fiscală (anexa 4) precum și la ajustarea în favoarea **S.C. M** a taxei deductibile în sumă de S lei (stabilită tot prin Anexa 4 la raportul de inspecție fiscală).

Totodată precizează că, în privința Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. 2017, motivele prezentate în contestarea diferențelor de obligații fiscale, în egală măsură sunt valabile și pentru aceasta.

În consecință, petenta solicită admiterea contestației în sensul desființării deciziei de impunere atacate.

II. Organul de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice X– Inspecție Fiscală, a emis pe numele S.C. MI în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .2017, Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. .2017, prin care au stabilit în sarcina acesteia suma de S lei, reprezentând TVA.

De asemenea, organul de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice S – Inspecție Fiscală, a emis pe numele S.C. M în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .2017, Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. 2017, prin care a dispus următoarele măsuri:

- măsura de a evidenția diferența de TVA stabilită suplimentar în sumă de S lei, constatată ca urmare a inspecției fiscale parțiale, conform Cap. III din Raportul de inspecție fiscală;
- măsura de a înregistra în evidența contabilă a societății, cu titlu de diferență impozit pe profit suma de S lei;
- măsura de a proceda la corectarea declarațiilor 394 depuse pentru perioada 01.01.2016-31.03.2017 conform situației înaintată agentului economic;
- măsura de a proceda la stornarea din evidența contabilă a unui impozit pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de S lei, conform anexei 8 la Raportul de inspecție fiscală nr. .2017.

Inspecția fiscală efectuată la **S.C. M** a vizat perioada 01.10.2011-31.07.2017 cu privire la TVA.

Obiectul de activitate al societății: „Comerț cu amănuntul al încălțămintei și articolelor din piele, în magazine specializate”, cod CAEN 4772.

Situația juridică a contribuabilului este de societate activă.

În urma inspecției fiscale efectuate la societate, organele de control fiscal au stabilit în sarcina acesteia **TVA în sumă de S lei**, astfel:

- **S lei**, reprezentând diferența suplimentară corespunzătoare unei baze impozabile în sumă de S lei, provenită din declararea atât în minus, cât și în plus a taxei datorate de contribuabil în perioada supusă inspecției fiscale, conform anexei 3 la Raportul de inspecție fiscală;

-**S lei** - reprezintă diferență suplimentară de TVA, corespunzătoare unei baze impozabile în sumă de S lei, rezultată ca urmare a ajustării TVA dedusă de contribuabil la anularea înregistrării în scopuri de TVA, cât și la reînregistrarea în scopuri de TVA. În acest sens echipa de inspecție fiscală precizează faptul că începând cu data de 01.08.2012 a fost anulată din oficiu înregistrarea în scopuri de TVA a **S.C. M** în conformitate cu prevederile art. 153 alin. (9) lit. d) din Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, iar începând cu data de 29.01.2015 a fost operată înregistrarea în scopuri de TVA, ambele situații generând ajustarea TVA aferentă stocului de marfă, cât și ajustarea TVA aferentă unui mijloc de transport achiziționat în luna februarie 2011. În anexa nr. 4 la raportul de inspecție fiscală s-a prezentat detaliat stabilirea diferenței de S lei provenită din ajustarea TVA .

-**S lei** - reprezintă TVA colectată aferentă unei părți din venituri înregistrate de societate, în perioada 01.08.2012-28.01.2015, în sumă de S lei, care nu a fost înregistrată și declarată de către contribuabil prin declarația cod

311, în perioada în care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA, conform anexei 5 la Raportul de inspecție fiscală.

În urma verificării evidenței contabile s-a constatat că de la momentul anulării înregistrării în scopuri de TVA, 01.08.2012, și până la momentul reînregistrării în scopuri de TVA, 29.01.2015, societatea a înregistrat venituri din vânzări cu amănuntul în valoarea totală de S lei pentru care ar fi trebuit să înregistreze și să declare prin Declarația 311 TVA colectată în sumă totală de S lei.

În intervalul de timp august 2012 - septembrie 2015 societatea nu a înregistrat TVA colectată pentru operațiunile de livrări (vânzare de marfă cu amănuntul), însă în perioada octombrie 2014 - decembrie 2014 a înregistrat TVA colectată în sumă totală de S lei. Suma de S lei a fost declarată de contribuabil prin Declarații cod 311 care au fost depuse în perioada ianuarie 2015 - aprilie 2015, aceste declarații fiind aferente intervalului de timp august 2012 - decembrie 2014.

Deși veniturile realizate din vânzări cu amănuntul în sumă totală de S lei au fost certe, contribuabilul a înregistrat și a declarat TVA colectată mai puțin cu suma de S lei, față de obligația datorată în sumă de S lei (S lei, TVA datorată - S lei, TVA colectată înregistrată și declarată).

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, constatările organului fiscal și actele normative în vigoare pentru perioada verificată, se rețin următoarele:

1. Referitor la suma de S lei, reprezentând TVA stabilită suplimentar prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. .2017, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice X – Inspecție fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .2017, cauza supusă soluționării este dacă în mod legal organul de inspecție fiscală a stabilit această sumă în sarcina S.C. M în condițiile în care din documentele existente la dosar și în urma investigațiilor efectuate petenta a declarat alte sume față de cele rezultate din evidența sa contabilă.

În fapt, în urma verificărilor efectuate la societate, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina acesteia **TVA în sumă de S lei**, reprezentând diferența suplimentară corespunzătoare unei baze impozabile în sumă de S lei, provenită din declararea atât în minus, cât și în plus a taxei datorate de contribuabil în perioada supusă inspecției fiscale, conform anexei 3 la Raportul de inspecție fiscală.

Prin contestația formulată, societatea susține că, cu privire la diferența de obligații în sumă de S lei, conform Raportului de inspecție fiscală - Anexa 3 - pentru perioada august 2012 - aprilie 2014 soldul obligațiilor de plată indicate ca reflectate în contabilitate (col. 6) a fost

constant cel de S lei existent la finele lunii iulie 2012, când s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA. În col. 7 (taxa de plată declarată prin decont) s-au consemnat obligațiile declarate prin Declarațiile 311, aceleași sume fiind indicate cu semnul (-) în coloana de diferențe (col. 8), adică s-au declarat obligații de plată fără că acestea să fie reflectate în contabilitate.

În schimb, pentru perioada octombrie - decembrie 2014, în coloana rezervată obligațiilor reflectate în contabilitate s-au consemnat sumele de S lei, S lei și cea de S lei, deși **S.C. M** nu înregistrase în contabilitate nici o obligație de plată, în coloana rezervată obligațiilor declarate prin decont s-au consemnat sumele declarate prin Declarația 311, astfel că per total an 2014, în condițiile în care unitatea nu a condus contabilitatea taxei pe valoarea adăugată însă a declarat obligații de S lei (prin D311) a rezultat o diferență de obligații nedeclareate de S lei. Societatea nu este de acord cu procedura adoptată întrucât în condițiile expuse (neconducerea contabilității taxei pe valoarea adăugată dar declararea parțială a obligațiilor de plată prin D311) în coloana de diferențe trebuiau reflectate cu semnul (-) toate obligațiile declarate prin D311, adică (-)S lei (pentru anul 2014) și nu S lei.

Mai face precizarea că, în col. 8 din Anexa 3 s-a consemnat diferența de S lei (declarată în minus comparativ cu obligațiile reflectate în contabilitate) pentru trim. IV 2011.

Invocă în acest sens prevederile cuprinse la art. 110 din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală și precizează că se impune a se constata că asupra dreptului de stabilire a obligației în sumă de S lei, la 01 iulie 2017 a intervenit prescripția.

Așadar, nu recunoaște nici componenta de S lei aferentă trim. IV 2012.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

• **Art. 82 și art. 94** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale **art. 102 și art. 113** din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

ART. 82

„Forma și conținutul declarației fiscale

(1) Declarația fiscală se întocmește prin completarea unui formular pus la dispoziție gratuit de organul fiscal.

(2) În declarația fiscală contribuabilul trebuie să calculeze cuantumul obligației fiscale, dacă acest lucru este prevăzut de lege.

(3) Contribuabilul are obligația de a completa declarațiile fiscale înscriind corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației sale fiscale. Declarația fiscală se semnează de către contribuabil sau de către împuternicit”.

ART. 94

„Obiectul și funcțiile inspecției fiscale

(1) Inspecția fiscală are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată și a accesoriilor aferente acestora.

(2) Inspecția fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

b) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse;

[...]

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspecție fiscală va proceda la:

a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului;

b) verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului;

c) discutarea constatărilor și solicitarea de explicații scrise de la reprezentanții legali ai contribuabililor sau împuterniciții acestora, după caz;

d) solicitarea de informații de la terți;

e) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspecției fiscale;

f) stabilirea de diferențe de obligații fiscale de plată, precum și a accesoriilor aferente acestora;

[...]

i) efectuarea de investigații fiscale potrivit alin. (2) lit. a);

j) aplicarea de sancțiuni potrivit prevederilor legale;

[...]”.

ART. 102

„Forma și conținutul declarației fiscale

(1) Declarația fiscală se întocmește prin completarea unui formular pus la dispoziție gratuit de organul fiscal.

(2) În declarația de impunere contribuabilul/plătitorul trebuie să calculeze cuantumul obligației fiscale, dacă acest lucru este prevăzut de lege.

(3) Contribuabilul/Plătitorul are obligația de a completa declarația fiscală înscriind corect, complet și cu bună-credință

informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației sale fiscale. Declarația fiscală se semnează de către contribuabil/plătitor sau, după caz, reprezentantul legal ori împuternicitul acestuia”.

ART. 113

„Obiectul inspecției fiscale

(1) Inspekția fiscală reprezintă activitatea ce are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor în legătură cu stabilirea obligațiilor fiscale de către contribuabil/plătitor, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impozitare și a situațiilor de fapt aferente, stabilirea diferențelor de obligații fiscale principale.

(2) În scopul efectuării inspecției fiscale, organul de inspecție fiscală procedează la:

a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului/plătitorului;

b) verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă și fiscală a contribuabilului/plătitorului;

c) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse și, după caz, a descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legislației fiscale;

d) verificarea, constatarea și investigarea fiscală a actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului/plătitorului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor prevăzute de legislația fiscală și contabilă;

e) solicitarea de informații de la terți;

[...]

g) solicitarea de explicații scrise de la reprezentantul legal al contribuabilului/plătitorului sau împuternicitul acestuia ori de la persoanele prevăzute la art. 124 alin. (1), după caz, ori de câte ori acestea sunt necesare în timpul inspecției fiscale, pentru clarificarea și definitivarea constatărilor;

h) informarea reprezentantului legal al contribuabilului/plătitorului sau a împuternicitului acestuia, după caz, cu privire la constatările inspecției fiscale, precum și discutarea acestora;

i) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de obligația fiscală principală declarată de către contribuabil/plătitor și/sau stabilită, după caz, de organul fiscal;

[...]”.

• Totodată sunt aplicabile și prevederile **art. 72 și art. 73** din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

ART. 72

„Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului/plătitorului constituie probe la stabilirea bazei de impozitare. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impozitare”.

ART. 73

„Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva actele administrative fiscale emise pe bază de probe sau constatări proprii”.

Din aceste prevederi legale se reține că un contribuabil are obligația de a completa declarația fiscală corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației sale fiscale.

Pe de altă parte, inspecția fiscală are sarcina de a verifica corectitudinea declarării de către contribuabil a sumelor provenind din evidența sa contabilă, precum și de a stabili diferențele în plus sau minus față de sumele declarate, comparativ cu cele rezultate din evidența contabilă.

De asemenea, documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului/plătitorului constituie probe la stabilirea bazei de impozitare, acesta având sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale.

Pe de altă parte, și organul fiscal are sarcina de a motiva actele administrative fiscale emise pe bază de probe sau constatări proprii.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că pentru perioada 01.10.2011-31.07.2017, organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar diferențe de TVA în sumă totală de S lei, diferențe rezultate din compararea sumelor declarate de contribuabil cu cele rezultate din evidența contabilă.

Aceste sume sunt cuprinse în anexa nr. 3 la Raportul de inspecție fiscală.

Cu privire la diferența de obligații în sumă de S lei, petenta susține că, conform Raportului de inspecție fiscală - Anexa 3 - pentru perioada august 2012 - aprilie 2014 soldul obligațiilor de plată indicate ca reflectate în contabilitate (col. 6) a fost constant cel de S lei existent la finele lunii iulie 2012, când s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA. În col. 7 (taxa de plată declarată prin decont) s-au consemnat obligațiile declarate prin Declarațiile 311, aceleași sume fiind indicate cu semnul (-) în coloana de diferențe (col. 8), adică s-au declarat obligații de plată fără că acestea să fie reflectate în contabilitate.

Cu privire la această susținere facem precizarea că pe coloana 6 la anexa 3 la Raportul de inspecție fiscală este înscrisă în mod constant

suma de S lei, întrucât pe acea coloană organul de inspecție fiscală a calculat soldul final al conturilor 4423/4424 din balanță pe cumulat. Acest fapt înseamnă că a calculat soldul la finalul unei luni prin preluarea soldului de la luna anterioară la care a adăugat rulajul lunii curente, rezultând soldul final al lunii în curs.

Astfel, pentru 31.07.2012, soldul contului 4423/4424 din balanță, pe cumulat, este = -S lei (sold la 30.06.2015)+S lei (rulaj iunie 2015-col. 4)=S lei. Această sumă este soldul final corect la 31.07.2012 al contului 4423/4424 din balanță (dacă sumele înscrise de organele de inspecție fiscală sunt conforme cu realitatea) și se menține astfel până în luna mai 2014 când intervine plata sumei de S lei, iar soldul devine 0 lei.

Soldul de 0 lei se va menține până în luna octombrie 2014 când societatea evidențiază TVA colectată în sumă de S lei, fapt care va genera un sold final al contului 4423/4424 la 31.10.2014 în sumă de S lei (0 lei sold la 30.09.2014+S lei rulaj cont 4423/4424).

Pe cumulat, în lunile noiembrie și decembrie 2014, soldul final al contului 4423/4424 devine S lei și S lei.

În coloana 7 se regăsesc sumele declarate de societate, iar pe coloana 8 sunt diferențele dintre sumele declarate și sumele evidențiate (coloana 7-coloana 6).

Spre exemplu, conform datelor din anexa nr. 3, la 31.12.2011, societatea a evidențiat sold al contului 4424/4423 în sumă de S lei și a declarat un sold în sumă de S lei, de unde rezultă o diferență evidențiată, dar nedeclarată în sumă de S lei (S lei-S lei).

Referitor la susținerea petentei că nu are evidențiat în contabilitate în perioada octombrie-decembrie 2014 sumele de S lei, S lei și cea de S lei, facem precizarea că aceste sume sunt înscrise de organul de inspecție fiscală pe cumulat, prin adunarea soldului lunar la soldul curent, așa cum am explicat mai sus.

În ceea ce privește susținerea societății că nu este de acord cu suma de S lei reprezentând obligații aferente perioadei octombrie – decembrie 2014, deoarece trebuia să i se stabilească suma de (-)S lei, facem precizarea că în mod legal organele de inspecție fiscală au calculat suma de S lei, întrucât așa după cum vom demonstra la următorul capăt de cerere, în perioada în care societății i s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA, aceasta avea obligația de a colecta TVA aferentă livrărilor și serviciilor prestate.

Facem și precizarea că societatea are sarcina de a dovedi afirmațiile sale cu documente. În cazul de față, petenta nu depune copii după declarațiile sale și după balanțele de verificare din care să rezulte că a declarat sau a evidențiat alte sume.

În plus, din fișa sintetică privind TVA existentă la nivelul organului fiscal, se confirmă sumele declarate de contribuabil.

Referitor la susținerea contestatoarei că pentru suma de S lei aferentă perioadei octombrie-decembrie 2011 a intervenit prescripția, facem precizarea că nu ne însușim afirmația sa, întrucât la data emiterii deciziei de impunere, TVA aferentă acestei perioade nu era prescrisă,

organul de inspecție fiscală fiind în cadrul termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale în sarcina petentei.

Întrucât dreptul de a stabili obligații fiscale se referă la perioada octombrie – decembrie 2011, în speță sunt aplicabile prevederile **art. 91, art. 23, art. 85** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

CAPITOLUL II

„Prescripția dreptului de a stabili obligații fiscale

ART. 91

Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.

(3) Dreptul de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 10 ani în cazul în care acestea rezultă din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală.

(4) Termenul prevăzut la alin. (3) curge de la data săvârșirii faptei ce constituie infracțiune sancționată ca atare printr-o hotărâre judecătorească definitivă”.

ART. 23

„Nașterea creanțelor și obligațiilor fiscale

(1) Dacă legea nu prevede altfel, dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează.

(2) Potrivit alin. (1) se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată”.

ART. 85

„Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.

(2) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile și în cazurile în care impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat sunt scutite la plată conform reglementărilor legale, precum și în cazul unei rambursări de taxă pe valoarea adăugată”.

Din aceste prevederi legale se reține că dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, termen care

Începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală/dreptul de creanță fiscală, adică de la data de 1 ianuarie a anului următor datei la care s-a constituit baza de impunere care le generează.

Data la care s-a constituit baza de impunere care le generează este data la care plătitorul de venituri avea obligația depunerii la organul fiscal a declarației privind TVA aferentă trim. IV 2011.

În cazul de față decontul de TVA aferentă trim. IV 2011 trebuia depusă de către contribuabil pe data de 25.01.2012.

Prin urmare, dreptul organului fiscal de a stabili obligația de plată a TVA în sarcina societății a început la data de 01.01.2013 și se sfârșește la 31.12.2017.

Deci organul fiscal la data emiterii deciziei de impunere contestate era în cadrul termenului de prescripție a dreptului de a stabili TVA aferentă perioadei octombrie-decembrie 2011.

Având în vedere prevederile legale invocate și cele analizate la acest capăt de cerere, rezultă că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății **TVA în sumă de S lei, drept pentru care urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată cu privire la această sumă.**

2. Referitor la suma de S lei (S lei + (-)S lei + S lei), reprezentând TVA stabilită suplimentar prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. .2017, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice X– Inspecție fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .2017, cauza supusă soluționării este dacă societatea avea dreptul la deducerea TVA aferentă achizițiilor și dacă avea obligația colectării TVA aferentă vânzărilor în perioada în care i s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA și dacă avea obligația ajustării TVA aferentă stocurilor la reînregistrarea în scopuri de TVA.

În fapt, în urma verificărilor efectuate la societate, organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar TVA în sumă de S lei (**S lei + (-) S lei**), reprezentând diferență suplimentară de TVA, corespunzătoare unei baze impozabile în sumă de S lei, rezultată ca urmare a ajustării TVA dedusă de contribuabil la anularea înregistrării în scopuri de TVA (S lei), cât și la reînregistrarea în scopuri de TVA (-S lei). În acest sens echipa de inspecție fiscală precizează faptul că începând cu data de 01.08.2012 a fost anulată din oficiu înregistrarea în scopuri de TVA a **S.C. M** în conformitate cu prevederile art. 153 alin. (9) lit. d) din Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, iar începând cu data de 29.01.2015 a fost operată înregistrarea în scopuri de TVA, ambele situații generând ajustarea TVA aferentă stocului de marfă, cât și ajustarea TVA aferentă unui mijloc de transport achiziționat în luna februarie 2011. În anexa nr. 4

la raportul de inspecție fiscală s-a prezentat detaliat stabilirea diferenței de S lei provenită din ajustarea TVA.

De asemenea, în urma inspecției fiscale efectuate, organele de control fiscal au stabilit suplimentar **TVA în sumă de S lei**, reprezentând TVA colectată aferentă unei părți din venituri înregistrate de societate, în perioada 01.08.2012-28.01.2015, în sumă de S lei, care nu a fost înregistrată și declarată de către contribuabil prin declarația cod 311, în perioada în care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA, conform anexei 5 la Raportul de inspecție fiscală.

În urma verificării evidenței contabile s-a constatat că de la momentul anulării înregistrării în scopuri de TVA, 01.08.2012, și până la momentul reînregistrării în scopuri de TVA, 29.01.2015, societatea a înregistrat venituri din vânzări cu amănuntul în valoarea totală de S lei pentru care ar fi trebuit să înregistreze și să declare prin Declarația 311 TVA colectată în sumă totală de S lei.

În intervalul de timp august 2012 - septembrie 2015 societatea nu a înregistrat TVA colectată pentru operațiunile de livrări (vânzare de marfă cu amănuntul), însă în perioada octombrie 2014 - decembrie 2014 a înregistrat TVA colectată în sumă totală de S lei. Suma de S lei a fost declarată de contribuabil prin Declarații cod 311 care au fost depuse în perioada ianuarie 2015 - aprilie 2015, aceste declarații fiind aferente intervalului de timp august 2012 - decembrie 2014.

Deși veniturile realizate din vânzări cu amănuntul în sumă totală de S lei au fost certe, contribuabilul a înregistrat și a declarat TVA colectată mai puțin cu suma de S lei, față de obligația datorată în sumă de S lei (S lei, TVA datorată - S lei, TVA colectată înregistrată și declarată).

Societatea susține că nu datorează TVA în sumă de S lei și în sumă de S lei, întrucât nu cunoaște care este numărul și data sub care a fost emisă decizia de anulare din oficiu a înregistrării **S.C. M** în scopuri de TVA deoarece aceasta nu i-a fost comunicată.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

• **Art. 153, art. 11, art. 147¹, art. 148, art. 149** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și ale **pct. 53, pct. 54** din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

ART. 153

„Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA

[...]

(9) Organele fiscale competente anulează înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol:

[...]

d) dacă nu a depus pe parcursul unui semestru calendaristic niciun decont de taxă prevăzut la art. 156², dar nu este în situația prevăzută la lit. a) sau b), din prima zi a celei de-a doua luni următoare respectivului semestru calendaristic. Aceste prevederi se

aplică numai în cazul persoanelor pentru care perioada fiscală este luna sau trimestrul. Începând cu decontul aferent lunii iulie 2012, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală luna calendaristică, respectiv începând cu decontul aferent trimestrului III al anului 2012, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, organele fiscale competente anulează înregistrarea unei persoane impozabile în scopuri de TVA dacă nu a depus niciun decont de taxă prevăzut la art. 156² pentru 6 luni consecutive, în cazul persoanei care are perioada fiscală luna calendaristică, și pentru două trimestre calendaristice consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, dar nu este în situația prevăzută la lit. a) ori b), din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al șaselea decont de taxă în prima situație și, respectiv, din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al doilea decont de taxă în a doua situație;

[...]

Pentru situațiile prevăzute la lit. a) - e), anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile este realizată din oficiu de către organele fiscale competente. Pentru situația prevăzută la lit. f), anularea înregistrării în scopuri de TVA se realizează la solicitarea persoanei impozabile sau din oficiu de către organele fiscale competente, după caz. Pentru situația prevăzută la lit. g), anularea înregistrării în scopuri de TVA se realizează la solicitarea persoanei impozabile.

(9¹) Procedura de anulare a înregistrării în scopuri de TVA este stabilită prin normele procedurale în vigoare. După anularea înregistrării în scopuri de TVA conform alin. (9) lit. a) - e), organele fiscale competente înregistrează persoanele impozabile în scopuri de TVA astfel:

[...]

c) la solicitarea persoanei impozabile, în situația prevăzută la alin. (9) lit. d), de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA, pe baza următoarelor informații/documente furnizate de persoana impozabilă:

1. prezentarea deconturilor de taxă nedepuse la termen;
2. prezentarea unei cereri motivate din care să rezulte că se angajează să depună la termenele prevăzute de lege deconturile de taxă;

După prima abatere prevăzută la alin. (9) lit. d), persoanele impozabile vor fi înregistrate în scopuri de TVA, dacă îndeplinesc toate condițiile prevăzute de lege, numai după o perioadă de 3 luni de la anularea înregistrării. În cazul în care abaterea se repetă după reînregistrarea persoanei impozabile, organele fiscale vor anula codul de înregistrare în scopuri de TVA și nu vor aproba eventuale cereri ulterioare de reînregistrare în scopuri de TVA.

[...]

Persoanele impozabile aflate în situațiile prevăzute de prezentul alineat nu pot aplica prevederile referitoare la plafonul de scutire pentru mici întreprinderi prevăzut la art. 152 până la data înregistrării în scopuri de TVA, fiind obligate să aplice prevederile art. 11 alin. (1¹) și (1³).

(9²) Agenția Națională de Administrare Fiscală organizează Registrul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 și Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 a fost anulată. Registrele sunt publice și se afișează pe site-ul Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Înscrierea în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 a fost anulată se face de către organul fiscal competent, după comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, în termen de cel mult 3 zile de la data comunicării”.

ART. 11

„Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

[...]

(1³) Contribuabilii cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art. 153 alin. (9) lit. b) - e) nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor efectuate în perioada respectivă, dar sunt supuși obligației de plată a TVA colectate, în conformitate cu prevederile titlului VI, aferentă operațiunilor impozabile desfășurate în perioada respectivă”.

ART. 147¹

„Dreptul de deducere exercitat prin decontul de taxă

(1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153, are dreptul să scadă din valoarea totală a taxei colectate, pentru o perioadă fiscală, valoarea totală a taxei pentru care, în aceeași perioadă, a luat naștere și poate fi exercitat dreptul de deducere, conform art. 145 – 147”.

ART. 148

„Ajustarea taxei deductibile în cazul achizițiilor de servicii și bunuri, altele decât bunurile de capital

În condițiile în care regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine nu se aplică, deducerea inițială se ajustează în următoarele cazuri:

a) deducerea este mai mare sau mai mică decât cea pe care persoana impozabilă avea dreptul să o opereze;

b) dacă există modificări ale elementelor luate în considerare pentru determinarea sumei deductibile, intervenite după depunerea decontului de taxă, inclusiv în cazurile prevăzute la art. 138;

c) persoana impozabilă își pierde dreptul de deducere a taxei pentru bunurile mobile nelivrate și serviciile neutilizate la momentul pierderii dreptului de deducere”.

„Ajustarea taxei deductibile în cazul bunurilor de capital

ART. 149

(1) În sensul prezentului articol:

a) bunurile de capital reprezintă toate activele corporale fixe, definite la art. 125¹ alin. (1) pct. 3, precum și operațiunile de construcție, transformare sau modernizare a bunurilor imobile, exclusiv reparațiile ori lucrările de întreținere a acestor active, chiar în condițiile în care astfel de operațiuni sunt realizate de beneficiarul unui contract de închiriere, leasing sau al oricărui alt contract prin care activele fixe corporale se pun la dispoziția unei alte persoane; nu sunt considerate bunuri de capital activele corporale fixe amortizabile a căror durată normală de utilizare stabilită pentru amortizarea fiscală este mai mică de 5 ani; activele corporale fixe de natura mijloacelor fixe amortizabile care fac obiectul leasingului sunt considerate bunuri de capital la locator/finanțator dacă limita minimă a duratei normale de utilizare este egală sau mai mare de 5 ani;

[...]

d) taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital reprezintă taxa achitată sau datorată, aferentă oricărei operațiuni legate de achiziția, fabricarea, construcția, transformarea sau modernizarea acestor bunuri, exclusiv taxa achitată sau datorată, aferentă reparării ori întreținerii acestor bunuri sau cea aferentă achiziției pieselor de schimb destinate reparării ori întreținerii bunurilor de capital.

(2) Taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, în condițiile în care nu se aplică regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine, se ajustează, în situațiile prevăzute la alin. (4) lit.

a) - d):

a) pe o perioadă de 5 ani, pentru bunurile de capital achiziționate sau fabricate, altele decât cele prevăzute la lit. b);

b) pe o perioadă de 20 de ani, pentru construcția sau achiziția unui bun imobil, precum și pentru transformarea sau modernizarea unui bun imobil, dacă valoarea fiecărei transformări sau modernizări este de cel puțin 20% din valoarea totală a bunului imobil astfel transformat sau modernizat.

(3) Perioada de ajustare începe:

a) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziționate sau fabricate, pentru bunurile de capital menționate la alin. (2) lit. a), dacă acestea au fost achiziționate sau fabricate după data aderării;

[...]

(4) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la alin. (1) lit. d) se efectuează:

a) în situația în care bunul de capital este folosit de persoana impozabilă:

1. integral sau parțial, pentru alte scopuri decât activitățile economice;

2. pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei;

3. pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere a taxei într-o măsură diferită față de deducerea inițială;

b) în cazurile în care apar modificări ale elementelor folosite la calculul taxei deduse;

c) în situația în care un bun de capital al cărui drept de deducere a fost integral sau parțial limitat face obiectul oricărei operațiuni pentru care taxa este deductibilă. În cazul unei livrări de bunuri, valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv;

d) în situația în care bunul de capital își încetează existența, cu excepția cazurilor în care se dovedește că respectivul bun de capital a făcut obiectul unei livrări sau unei livrări către sine pentru care taxa este deductibilă;

e) în cazurile prevăzute la art. 138.

(5) Ajustarea taxei deductibile se efectuează astfel:

a) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. a), ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2). Ajustarea deducerii se face în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea și se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare. Prin norme se stabilesc reguli tranzitorii pentru situația în care pentru anul 2007 s-a efectuat ajustarea prevăzută la alin. (4) lit. a) pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial;

b) pentru cazul prevăzut la alin. (4) lit. b), ajustarea se efectuează de persoanele impozabile care au aplicat pro rata de deducere pentru bunul de capital. Ajustarea reprezintă o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial și se efectuează în ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, pentru fiecare an în care apar modificări ale elementelor taxei deduse în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2);

c) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. c) și d), ajustarea se efectuează în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea și se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligația ajustării;

d) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. e), ajustarea se efectuează atunci când apar situațiile enumerate la art. 138, conform procedurii prevăzute în norme.

(5¹) Dacă pe parcursul perioadei de ajustare intervin evenimente care vor genera ajustarea în favoarea persoanei impozabile sau în favoarea statului, ajustările prevăzute la alin. (5) lit. a) și c) se vor efectua pentru același bun de capital succesiv în

cadrul perioadei de ajustare ori de câte ori apar respectivele evenimente.

(6) Persoana impozabilă trebuie să păstreze o situație a bunurilor de capital care fac obiectul ajustării taxei deductibile, care să permită controlul taxei deductibile și al ajustărilor efectuate. Această situație trebuie păstrată pe o perioadă care începe în momentul la care taxa aferentă achiziției bunului de capital devine exigibilă și se încheie la 5 ani după expirarea perioadei în care se poate solicita ajustarea deducerii. Orice alte înregistrări, documente și jurnale privind bunurile de capital trebuie păstrate pentru aceeași perioadă.

(7) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul în care suma care ar rezulta ca urmare a ajustărilor este neglijabilă, conform prevederilor din norme”.

„Norme metodologice:

53. (1) Potrivit prevederilor art. 148 din Codul fiscal, se ajustează taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor și activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art. 149 din Codul fiscal. Ajustarea taxei deductibile se efectuează numai în situația în care nu are loc o livrare/prestare către sine efectuată de persoana impozabilă, prevăzută la art. 128 alin. (4) sau art. 129 alin. (4) din Codul fiscal.

(2) În baza prevederilor art. 148 lit. a) din Codul fiscal, persoana impozabilă poate să ajusteze taxa nededusă aferentă serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor și activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art. 149 din Codul fiscal, activelor corporale fixe în curs de execuție, constatate pe bază de inventariere, în situația în care persoana impozabilă câștigă dreptul de deducere a taxei ca urmare a unor situații cum ar fi:

a) modificări legislative;
b) modificări ale obiectului de activitate;
c) alocarea de bunuri/servicii pentru operațiuni care nu dau drept de deducere și ulterior alocarea acestora pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere.

Ajustarea în acest caz reprezintă exercitarea dreptului de deducere și se evidențiază în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care a intervenit evenimentul care a generat ajustarea, sau, după caz, într-un decont de taxă ulterior.

[...]

(6) În baza art. 148 lit. a) și c) din Codul fiscal, persoana impozabilă trebuie să ajusteze, la data modificării intervenite, taxa deductibilă aferentă serviciilor neutilizate, activelor corporale fixe în curs de execuție, constatate pe bază de inventariere, în situația în care persoana impozabilă pierde dreptul de deducere a taxei ca urmare a unor situații cum ar fi:

- a) modificări legislative;
- b) modificări ale obiectului de activitate;
- c) alocarea de bunuri/servicii pentru operațiuni care dau drept de deducere și ulterior alocarea acestora pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere.

Ajustarea reprezintă în această situație anularea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată deduse inițial și se evidențiază în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care a intervenit evenimentul care a generat ajustarea.

(7) În cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată de organele fiscale competente conform art. 153 alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal, se consideră că activele corporale fixe, care nu sunt amortizate integral, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art. 149 din Codul fiscal, sunt alocate pe perioada în care nu au avut un cod valabil de TVA unei activități fără drept de deducere, fiind obligatorie ajustarea taxei conform art. 148 lit. c) din Codul fiscal pentru valoarea rămasă neamortizată. Ajustarea se efectuează în funcție de cota de taxă în vigoare la data achiziției activului corporal fix. În sensul prezentelor norme, prin valoare rămasă neamortizată se înțelege valoarea de înregistrare în contabilitate diminuată cu amortizarea contabilă. Ajustarea va fi reflectată în ultimul decont de taxă depus înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile. În cazul în care nu a evidențiat corect sau nu a efectuat ajustările de taxă prevăzute, persoana impozabilă va declara și va plăti sumele rezultate din ajustarea taxei, potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. După înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, persoanele impozabile pot ajusta, în conformitate cu prevederile alin. (2) lit. b), taxa aferentă activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital potrivit art. 149 din Codul fiscal, pentru valoarea rămasă neamortizată, inclusiv în situația în care acestea au fost livrate în regim de taxare în perioada în care nu au avut un cod valabil de TVA, în cadrul procedurii de executare silită. Ajustarea va fi reflectată în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

54. [...] (4) În cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată de organele fiscale competente conform art. 153 alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal, se consideră că bunurile de capital nu sunt alocate unei activități economice pe perioada în care nu au avut un cod valabil de TVA, fiind obligatorie ajustarea taxei conform art. 149 alin. (4) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal. Ajustarea va fi reflectată în ultimul decont de taxă depus înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile. După înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, persoanele impozabile pot ajusta taxa aferentă

bunurilor de capital proporțional cu perioada rămasă din perioada de ajustare, în conformitate cu prevederile art. 149 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. În situația bunurilor de capital livrate în cadrul procedurii de executare silită, în regim de taxare, în perioada în care persoanele impozabile nu au avut un cod valabil de TVA, persoanele impozabile pot ajusta taxa aferentă acestora proporțional cu perioada rămasă din perioada de ajustare, determinată în funcție de anul în care a avut loc livrarea bunurilor respective. Ajustarea va fi reflectată în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

(5) Începând cu anul 2008, conform art. 149 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, dacă bunul de capital este utilizat total sau parțial în alte scopuri decât activitățile economice ori pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei, ajustarea deducerii se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare și proporțional cu partea din bunul de capital utilizată în aceste scopuri.

[...]

(9) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la art. 149 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal se efectuează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligația ajustării, și este de până la o cincime sau, după caz, o douăzecime pe an din valoarea taxei deduse inițial, fiind operată în decontul de TVA aferent perioadei fiscale în care bunurile de capital își încetează existența, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (7)”.

Conform prevederilor art. 153 alin. (9) lit. d) din Codul fiscal, organele fiscale competente anulează din oficiu înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, dacă nu a depus pe parcursul unui semestru calendaristic niciun decont de taxă.

În situația anulării înregistrării în scopuri de TVA, contribuabilii nu mai beneficiază de dreptul de deducere a TVA pentru achizițiile efectuate în perioada în care au codul de TVA anulat, dar au obligația colectării TVA.

Astfel, organele fiscale competente înscriu contribuabilul în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 a fost anulată, în termen de cel mult 3 zile de la data comunicării deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA.

Tot în situația prevăzută la alin. (9) lit. d) din Codul fiscal, după anularea înregistrării în scopuri de TVA, organele fiscale competente înregistrează persoanele impozabile în scopuri de TVA, la solicitarea persoanei impozabile, de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA, pe baza deconturilor de taxă furnizate de persoana impozabilă și în baza unei cereri motivate din care să rezulte că se angajează să depună la termenele prevăzute de lege deconturile de taxă.

Din momentul anulării înregistrării în scopul de TVA, contribuabilul nu mai are dreptul la deducerea TVA aferentă achizițiilor

efectuate în perioada în care a avut codul anulat. Totodată, acesta trebuie să procedeze la ajustarea TVA aferentă bunurilor achiziționate și neutilizate la momentul anulării înregistrării în scopuri de TVA, deci a TVA aferentă stocului de marfă, inclusiv bunuri de capital, rămase neutilizate la momentul anulării codului de TVA.

Ulterior, la reînregistrarea în scopuri de TVA, contribuabilul va reajusta TVA aferentă bunurilor achiziționate și neutilizate la momentul reînregistrării în scopuri de TVA, deci a TVA aferentă stocului de marfă, inclusiv bunuri de capital, rămase neutilizate la momentul reînregistrării în scopuri de TVA.

De asemenea, pe întreaga perioadă în care contribuabilul are codul de TVA anulat, acesta are obligația colectării TVA pentru livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate.

Din documentele existente la dosarul cauzei, se reține că, începând cu data de 01.08.2012 a fost anulată din oficiu înregistrarea în scopuri de TVA a **S.C. M** în conformitate cu prevederile art. 153 alin. (9) lit. d) din Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, iar începând cu data de 29.01.2015 a fost operată înregistrarea în scopuri de TVA.

Prin urmare, rezultă că în mod legal organele de inspecție fiscală au procedat la ajustarea TVA aferentă stocurilor de marfă și aferentă unui mijloc de transport achiziționat în luna februarie 2011 și la colectarea TVA aferentă unei părți din veniturile înregistrate de societate, în perioada 01.08.2012-28.01.2015, care nu a fost înregistrată și declarată de către contribuabil prin declarația cod 311.

Referitor la susținerea petentei că nu cunoaște numărul și data sub care a fost emisă decizia de anulare din oficiu a înregistrării în scopuri de TVA a societății, întrucât aceasta nu i-a fost comunicată, facem precizarea că nu ne însușim această afirmație, întrucât așa după cum rezultă din portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală <https://www.anaf.ro/RegistruTVA/searchVAT>, portal care cuprinde Registrul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, petenta a avut anulată înregistrarea în scopuri de TVA în perioada 01.08.2012-29.01.2015. Întrucât în această perioadă societatea a fost înscrisă în Registrul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, rezultă că în mod legal organele de inspecție fiscală au procedat la ajustarea TVA și la colectarea TVA.

Mai mult, facem și precizarea că, în punctul de vedere al societății cu privire la proiectul de raport de inspecție fiscală care i-a fost prezentat de organele de inspecție fiscală, aceasta nu a susținut că nu i s-ar fi comunicat decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, ci a precizat că: „*Subsemnatul Oadministrator la S.C. M declar că am luat la cunoștință despre constatările cuprinse în proiectul raportului fiscal și sunt de acord cu cele constatate.*”

Un alt element relevant, pentru care susținerea petentei că nu a avut cunoștință de anularea din oficiu a codului de înregistrare TVA, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, îl constituie faptul că petenta a procedat în perioada în care i-a fost anulată înregistrarea în

scopuri de TVA, la depunerea formularului 311 „Declarație privind taxa pe valoarea adăugată colectată datorată de către persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat, conform art.153 alin.(9) lit.a) – e) și lit. g) din Legea nr 571/2003”.

Dacă societatea are nevoie de anumite informații cu privire la Decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, se poate adresa organului fiscal care a emis acest cat.

Având în vedere prevederile legale invocate și analizate la acest capăt de cerere și faptul că petenta a avut anulată înregistrarea în scopuri de TVA în perioada 01.08.2012-29.01.2015, rezultă că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina acesteia **TVA în sumă de S lei, drept pentru care urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată cu privire la această sumă.**

3. Referitor la contestația formulată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. .2017, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .2017 de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice X- Inspecție Fiscală, prin care s-a dispus măsura de a evidenția diferența de TVA stabilită suplimentar în sumă de S lei, constatată ca urmare a inspecției fiscale parțiale, conform Cap. III din Raportul de inspecție fiscală, măsura de a înregistra în evidența contabilă a societății, cu titlu de diferență impozit pe profit suma de S lei, măsura de a proceda la corectarea declarațiilor 394 depuse pentru perioada 01.01.2016-31.03.2017 conform situației înaintată agentului economic, măsura de a proceda la stornarea din evidența contabilă a unui impozit pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de S lei, conform anexei 8 la Raportul de inspecție fiscală nr. .2017, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, are competența de a soluționa acest capăt de cerere, în condițiile în care măsurile nu se referă la stabilirea de impozite, taxe, contribuții, datorie vamală precum și accesorii ale acestora.

În fapt, în urma verificării efectuate, organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice X - Inspecție Fiscală, au emis Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. .2017, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .2017, **prin care au dispus în sarcina societății următoarele măsuri:**

- măsura de a evidenția diferența de TVA stabilită suplimentar în sumă de S lei, constatată ca urmare a inspecției fiscale parțiale, conform Cap. III din Raportul de inspecție fiscală;
- măsura de a înregistra în evidența contabilă a societății, cu titlu de diferență impozit pe profit suma de S lei;

- măsura de a proceda la corectarea declarațiilor 394 depuse pentru perioada 01.01.2016-31.03.2017 conform situației înaintată agentului economic;

- măsura de a proceda la stornarea din evidența contabilă a unui impozit pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de S lei, conform anexei 8 la Raportul de inspecție fiscală nr. .2017.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile:

- **art. 272 și art. 98** din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

„ART. 272

(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, a deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin decizie de modificare a bazei de impunere, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către structurile specializate de soluționare a contestațiilor.

(2) Structurile specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii sunt competente pentru soluționarea contestațiilor ce au ca obiect:

a) creanțe fiscale în cuantum de până la 1 milion lei;

b) măsura de diminuare a pierderii fiscale în cuantum de până la 1 milion lei;

c) deciziile de reverificare, cu excepția celor pentru care competența de soluționare aparține direcției generale prevăzute la alin. (5);

d) creanțele fiscale accesorii, indiferent de cuantum, aferente creanțelor fiscale principale stabilite prin decizii de impunere/acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere contestate și pentru care competența de soluționare a contestației revine structurii specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice.

[...]

(6) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale decât cele prevăzute la alin. (1) se soluționează de către organele fiscale emitente.”

ART. 98

“Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere

Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

a) deciziile*) privind soluționarea cererilor de rambursare de taxă pe valoarea adăugată și deciziile privind soluționarea cererilor de restituiri de creanțe fiscale;

b) deciziile referitoare la bazele de impozitare;

- c) deciziile**)** referitoare la obligațiile fiscale accesorii;
d) deciziile privind nemodificarea bazei de impozitare”.

Din textele de lege citate mai sus se reține că structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice are competență de soluționare a contestațiilor formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, a deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a deciziei de reverificare care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 1 milion lei, stabilită prin decizie de modificare a bazei de impunere, ori măsurile date prin dispoziția de măsuri contestată de petentă se referă la măsura de a evidenția diferența de TVA stabilită suplimentar în sumă de S lei, constatată ca urmare a inspecției fiscale parțiale, conform Cap. III din Raportul de inspecție fiscală, măsura de a înregistra în evidența contabilă a societății, cu titlu de diferență impozit pe profit suma de S lei, măsura de a proceda la corectarea declarațiilor 394 depuse pentru perioada 01.01.2016-31.03.2017 conform situației înaintată agentului economic, măsura de a proceda la stornarea din evidența contabilă a unui impozit pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de S lei, conform anexei 8 la Raportul de inspecție fiscală nr. .2017.

Conform textelor de lege menționate mai sus, cererile formulate împotriva altor acte administrative fiscale, respectiv a dispozițiilor de măsuri, se soluționează de către organele fiscale emitente.

Întrucât Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. .2017, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .2017 de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice X - Inspecție Fiscală, contestată de petentă, se referă la măsura de a evidenția diferența de TVA stabilită suplimentar în sumă de S lei, constatată ca urmare a inspecției fiscale parțiale, conform Cap. III din Raportul de inspecție fiscală, măsura de a înregistra în evidența contabilă a societății, cu titlu de diferență impozit pe profit suma de S lei, măsura de a proceda la corectarea declarațiilor 394 depuse pentru perioada 01.01.2016-31.03.2017 conform situației înaintată agentului economic, măsura de a proceda la stornarea din evidența contabilă a unui impozit pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de S lei, conform anexei 8 la Raportul de inspecție fiscală nr. .2017, rezultă că pentru acest capăt de cerere, organul de soluționare specializat din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași nu are competență de soluționare a dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală.

• Potrivit prevederilor **art. 272 alin. (6)** din actul normativ mai sus invocat,

„(6) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale decât cele prevăzute la alin. (1) se soluționează de către organele fiscale emitente”.

• La **pct. 5.1 și pct. 5.3** din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se prevede că:

„ **5. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 272 din Codul de procedură fiscală - Organul competent**

5.1. Actele administrative fiscale care intră în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la art. 272 alin. (1) din Codul de procedură fiscală sunt cele prevăzute expres și limitativ de lege.

[...]

5.3. Prin alte acte administrative fiscale, prevăzute la art. 272 alin. (6) din Codul de procedură fiscală, se înțelege actele administrative fiscale emise de organele fiscale competente, altele decât cele stipulate expres și limitativ la art. 272 alin. (1) din Codul de procedură fiscală și pentru care competența de soluționare a contestațiilor aparține organelor fiscale emitente.”

Din cele prezentate mai sus rezultă că structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice are competență de soluționare a contestațiilor formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, a deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin decizie de modificare a bazei de impunere, precum și împotriva deciziei de reverificare care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, în cuantum de până la 1 milion lei, or dispoziția de măsuri contestată de petentă se referă la măsura de a evidenția diferența de TVA stabilită suplimentar în sumă de S lei, constatată ca urmare a inspecției fiscale parțiale, conform Cap. III din Raportul de inspecție fiscală, măsura de a înregistra în evidența contabilă a societății, cu titlu de diferență impozit pe profit suma de S lei, măsura de a proceda la corectarea declarațiilor 394 depuse pentru perioada 01.01.2016-31.03.2017 conform situației înaintată agentului economic, măsura de a proceda la stornarea din evidența contabilă a unui impozit pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de S lei, conform anexei 8 la Raportul de inspecție fiscală nr. .2017, care, așa după cum se precizează la alin. (6) al art. 272 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, intră în competența de soluționare a organului fiscal emitent, respectiv Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice X.

Având în vedere prevederile legale invocate, pentru contestația formulată de societate împotriva măsurilor stabilite prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. .2017, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .2017 de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice X - Inspecție Fiscală, **Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, nu se poate investi cu soluționarea acestui capăt de**

cerere, neavând competența materială, aceasta aparținând Inspecției Fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice X

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei, în temeiul prevederilor legale invocate și în baza art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare și în baza Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași,

DECIDE:

Art. 1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de S.C. M împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. .2017, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice X – Inspecție fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. 1.2017, cu privire la suma de S lei, reprezentând TVA.

Art. 2. Constatarea necompetenței materiale în ceea ce privește contestația formulată de **S.C. M** împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. .2017, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice X – Inspecție fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .2017, **cu privire la următoarele măsuri:**

- măsura de a evidenția diferența de TVA stabilită suplimentar în sumă de S lei, constatată ca urmare a inspecției fiscale parțiale, conform Cap. III din Raportul de inspecție fiscală;
- măsura de a înregistra în evidența contabilă a societății, cu titlu de diferență impozit pe profit suma de S lei;
- măsura de a proceda la corectarea declarațiilor 394 depuse pentru perioada 01.01.2016-31.03.2017 conform situației înaintată agentului economic;
- măsura de a proceda la stornarea din evidența contabilă a unui impozit pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de S lei, conform anexei 8 la Raportul de inspecție fiscală nr. .2017,

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, neputându-se investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, aceasta fiind de competența Administrației Județene a Finanțelor Publice X– Inspecție Fiscală.